

PEŁNIA W CHRYSZCIE

Tekst przewodni: Kol 2,16-17.

Zakres studium: Kol 2.

Część I: Przegląd

Pod koniec Kol 1 Paweł wyraził pragnienie, by jego adresaci wzrastali ku dojrzałości w Chrystusie (Kol 1,28). W Kol 2 apostoł rozwija tę myśl. Kol 2,1-5 stanowi podstawę tego, co zostało napisane w dalszej części rozdziału. Paweł pragnie, by jego adresaci byli „połączeni w miłości” (Kol 2,2), aby osiągnęli „bogactwo pełnego zrozumienia” i „poznanie tajemnicy Bożej, to jest Chrystusa” (Kol 2,2) oraz utwierdzali swoją wiarę w Chrystusa (Kol 2,5). Krótko mówiąc, Paweł pragnie, by jego adresaci wzrastali w wierze, poznaniu tajemnicy Bożej i miłości do Chrystusa i siebie nawzajem. W ten sposób Paweł wzywa ich, by osiągnęli „pełnię” w Chrystusie czyli „dojrzałość” w życiu wiary. W Kol 2,6-23 Paweł dość szczegółowo opisuje, jak ten cel może zostać osiągnięty.

Ta lekcja podkreśla dwa zasadnicze tematy:

1. Dojrzałość w Chrystusie obejmuje poznanie Go i wzrastanie w Nim. Dążenie do tego celu chroni nas między innymi przed zwiedzeniem przez fałszywych nauczycieli.
2. Dojrzałość w Chrystusie obejmuje także ufanie w kwestii zbawienia wyłącznie Jemu, a nie regułem. Należy jednak zauważyć, że ofiara Chrystusa złożona na krzyżu unieważnia prawo ceremonialne, ale nie prawo moralne. Starotestamentowe przepisy prawa ceremonialnego były cieniami przyszłego dzieła Chrystusa, w tym zwłaszcza Jego ofiary. Te typy wypełniły swoją funkcję wraz ze śmiercią Jezusa na krzyżu. Jednak Dziesięcioro Przykazań, w tym przykazanie sobotnie, nadal obowiązuje chrześcijan.

Część II: Komentarz

Ilustracja

„Kiedy James Garfield, późniejszy prezydent Stanów Zjednoczonych, był rektorem Hiram College w Ohio, ojciec jednego ze studentów zapytał go, czy program nauczania jego syna może zostać skrócony, tak by mógł on ukończyć studia w krótszym czasie. Garfield odpowiedział: «Owszem, to możliwe. Jednak musi pan się zastanowić, kim ma być pański syn w przyszłości. Kiedy Bóg chce wyhodować wielki dąb, poświęca na to sto lat. Kiedy chce wyhodować dynię, wystarczą mu dwa miesiące»” (Michael P. Green, *1500 Illustrations for Biblical Preaching*, Grand Rapids 2000, s. 356).

Paweł zapewnia nas, „że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Flp 1,6). Komentując duchowy rozwój Dawida pewien autor wyraża podobną myśl: „Nawrócenie duszy jest cudem, który łatwo wskazać w skali czasu, ale uczynienie grzesznika świętym to zadanie na całe życie” (Alan Redpath, *The Making of a Man of God: Lessons from the Life of David*, Grand Rapids 2013).

Poznanie Chrystusa i wzrastanie w Nim

Na podstawie lektur *Listu do Kolosan* możemy dojść do wniosku, że Paweł bardzo martwił się przenikaniem fałszywych nauczycieli do Kościoła. Troska ta przypuszczalnie została wyrażona w wyrażeniu „wielki bój toczę za was” (Kol 2,1). W tym kontekście słowo „bój” oznacza przypuszczalnie „troskę” czy „zmartwienie” (zob. William Arndt i in., *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, Chicago 2000, s. 17). Greckie słowo przetłumaczone tu jako „bój” w innych miejscach odnosi się do zmagania z ludzką czy duchową opozycją (np. 1 Tes 2,2). W tym kontekście zostało ono użyte, by opisać „nieustającą pracę, usilne zmagania i wysiłki w celu szczenia, rozwijania i wzmacniania wiary jako celu misji apostoła” (David J. Williams, *Paul's Metaphors: Their Context and Character*, Grand Rapids 1999, s. 290).

Słowo „bój” jest zaczerpnięte z kontekstu sportowego, a konkretnie ze zmagania zapaśniczych. Tak więc sugeruje morderczy wysiłek. To oznacza, że Paweł traktował zmagania z fałszywymi nauczycielami bardzo poważnie. My także nie powinniśmy lekceważyć tej kwestii. Bardzo prawdopodobne jest, że modlitwy Pawła za Kolosan były bezpośrednio związane z walką, jaką toczył o nich. Apostoł modlił się, by ich serca zostały wzmocnione tak, by nie zostali oni zwiedzeni przez fałszywych nauczycieli. Paweł wyraża pragnienie, „aby pocieszone były ich serca, a oni połączeni w miłości zdążyli do wszelkiego bogactwa pełnego zrozumienia, do poznania tajemnicy Bożej, to jest Chrystusa” (Kol 2,2).

Kwestia poznania ma zasadnicze znaczenie w przesłaniu *Listu do Kolosan*. W liście tym Paweł szereg razy podkreśla, iż pragnie, by jego adresaci posiadli poznanie „łaski Bożej w prawdzie” (Kol 1,6), „woli jego [Boga] we wszelkiej mądrości i duchowym zrozumieniu” (Kol 1,9), „bogactwa tej tajemnicy chwalebnej między poganami, którą jest Chrystus między wami, nadzieja ona chwały” (Kol 1,27 BG) i „tajemnicy Bożej, to jest

Chrystusa” (Kol 2,2). Tak więc, krótko mówiąc, Paweł wskazuje, że zabezpieczeniem przed fałszywymi naukami jest poznanie Boga i Chrystusa (Kol 2,1-4.8). To poznanie płynie ze Słowa Bożego, jak wskazuje Paweł w Kol 3,16: „Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych”.

Chrystus - nasza jedyna nadzieja zbawienia

W Kol 2,11-15 Paweł wywyższa zbawcze dzieło Chrystusa dla nas. W Chrystusie zostaliśmy obrzezani „obrzezka, dokonana nie ręką ludzką” (Kol 2,11), która oznacza działanie Chrystusa w naszym sercu. Zostaliśmy „wraz z nim (...) pogrzebani w chrzcie” oraz „współ wzbudzeni” (Kol 2,12). Innymi słowy, Bóg ożywił nas z Chrystusem i „odpuścił nam wszystkie grzechy” (Kol 2,13). Zatem według Pawła Chrystus jest naszą jedyną nadzieją zbawienia.

Jednak szereg stwierdzeń Pawła w Kol 2, zwłaszcza począwszy od Kol 2,11-13, jest używanych przez niektóre osoby w celu sugerowania, jakoby apostoł Paweł mówił o unieważnieniu Dziesięciorga Przykazań. Konkretnie oznacza to, że sobota, siódmy dzień tygodnia, rzekomo ma już nie obowiązywać chrześcijan. Wbrew temu pogładowi Kol 2 nie mówi nic o rzekomym unieważnieniu Dziesięciorga Przykazań. Paweł szereg razy w swoich listach, w tym w *Liście do Kolosan*, podkreślał, że Dziesięcioro Przykazań nadal obowiązuje chrześcijan. Przytoczmy kilka fragmentów dotyczących tej kwestii.

Paweł cytuje piąte przykazanie w Ef 6,2-3, szóste, siódme i ósme przykazanie w Rz 13,9 oraz dziewiąte przykazanie w Rz 7,7 (a także w Rz 13,9). W Kol 3,20 powtarza wezwanie znajdujące się w Ef 6,1: „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim”. Na podstawie Ef 6,1-3 można dojść do wniosku, że wezwanie to (także w Kol 3,20) jest oparte na obowiązującej mocy piątego przykazania (Ef 6,2-3; por. Wj 20,12). Wszystkie te fragmenty wskazują, że Dziesięcioro Przykazań nadal obowiązuje wierzących w ramach nowego przymierza. Ponadto zbiory występków i cnót w listach Pawła, a zwłaszcza lista występków w Kol 3,5-9, są oparte na Dziesięciorgu Przykazań (zob. David W. Pao, *Colossians & Philemon, Zondervan Exegetical Commentary on the New Testament*, Grand Rapids 2012, s. 220).

Nieadwentystyczny biblista przyznaje: „Istnieją dobre powody, by wierzyć (...) że Dziesięcioro Przykazań (...) nadal nas obowiązuje. Na przykład, kiedy Jezus mówi o «przykazaniach», jest jasne, że ma na myśli Dziesięcioro Przykazań (Łk 18,20). Podobnie kiedy Paweł mówi o prawie w Rz 7,7, nawiązuje do Dziesięciorga Przykazań” (Iain D. Campbell, *Opening up Exodus, Opening Up Commentary*, Leominster 2006, s. 83).

Co do soboty, siódmego dnia tygodnia, dowody nowotestamentowe wskazują, że świętowanie tego dnia obowiązuje wierzących w ramach nowego przymierza. Podobnie jak Jezus, Paweł świętował sobotę (zob. Łk 4,16; Dz 17,2). W Ap 14,6-7 nawiązanie do czwartego przykazania podkreśla ważność soboty dla chrześcijan. Kiedy Paweł i Barnaba protestowali przeciwko próbie oddania im czci przez bałwochwalców, zwrócili uwagę na konieczność oddawania czci „Bogu żywemu, który stworzył niebo i ziemię, i morze, i wszystko, co w nich jest” (Dz 14,15; zob. Wj 20,11). Możliwe także, iż opisując pierwszeństwo Chrystusa w Kol 1,15-20 Paweł miał na myśli zarówno Rdz 1-2 jak i Wj 20,8-11. Te dwa fragmenty łączy wątek soboty (zob. J.K. McVay, *Colossians*, w: Ángel Manuel Rodríguez, red., *Andrews Bible Commentary: New Testament*, Berrien Springs 2022, s. 1745.1751-1753).

Zważywszy fakt, iż Paweł świętował sobotę, z pewnością nie mógł obstawać przy unieważnieniu Dziesięciorga Przykazań w Kol 2,11-23. Tak więc „list dłużny” (Kol 2,14) przybity do krzyża nie oznacza prawa moralnego. Może wskazywać albo na prawo ceremonialne, albo coś w rodzaju świadectwa długu. Podobnie Kol 2,16 nie dotyczy siódmego dnia tygodnia, soboty. Ten werset może się odnosić do (1) szabatów ceremonialnych, (2) ofiar składanych podczas żydowskich świąt albo (3) świętowania soboty z niewłaściwych powodów. (Szczegóły zob. J.K. McVay, *Colossians*, w: Ángel Manuel Rodríguez, red., *Andrews Bible Commentary: New Testament*, Berrien Springs 2022, s. 1752-1753).

Część III: Zastosowanie

Przemyślcie poniższe spostrzeżenia, a następnie zadaj uczestnikom wspólnego studium pytania do dyskusji.

Flp 1,6 jest jednym z najbardziej znanych fragmentów *Biblii*. To wspaniała obietnica: „Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa”. Musimy pamiętać, że dojrzałość w Chrystusie obejmuje proces poznania Go przez Jego Słowo. Nie możemy trwać w Nim, jeśli Jego Słowo nie trwa w nas (J 15,7). Słowo Boże jest pokarmem niezbędnym dla duchowego rozwoju (1 P 2,2), w tym wzrastania w wierze (Rz 10,17). Psalmista mówi: „Ufać będą tobie ci, którzy znają imię twoje” (Ps 9,11). Poznanie Boga i Jego Słowa chroni nas także przed zwiedzeniami ze strony fałszywych nauczycieli i fałszywych poglądów.

Prawdziwe poznanie Boga w naturalny sposób prowadzi do poddania się Mu i wierności wobec Niego. W tej kwestii prawo moralne odgrywa zasadniczą rolę, gdyż uczy nas o charakterze Boga i objawia Jego wolę wobec nas. Jednak niektórzy twierdzą, że prawo jest przeszkodą z punktu widzenia ewangelii. Trudno sobie wyobrazić coś bardziej błędnego. Otóż jest wręcz przeciwnie. Według nieadwentystycznego biblisty prawo moralne „jest preludium do ewangelii” jako że „wskazuje Chrystusa jako wypełnienie prawa” (Joe Sprinkle,

Biblical Law and Its Relevance: A Christian Understanding and Ethical Application for Today of the Mosaic Regulations, cyt. w: Roy E. Gane, *Old Testament Law for Christians: Original Context and Enduring Application*, Grand Rapids 2017, s. 4, przyp. 2).

Pytania do dyskusji

1. Podziel się z uczestnikami wspólnego studium swoim ulubionym fragmentem *Pisma Świętego*. W jaki sposób fragment ten jest dla ciebie duchowym pokarmem i jak wzmacnia twoją więź z Bogiem oraz chroni cię przed fałszywymi poglądami?
2. W jaki sposób prawo moralne wskazuje na Jezusa? W jakim sensie Jezus jest wypełnieniem prawa? Dlaczego błędem jest twierdzenie, że prawo moralne jest przeciwne ewangelii?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych”.
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.
www.adwent.pl
dział: Studium biblijne
- **Materiał do „Czasu misji”**:
<https://adwent.pl/czas-misji>

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00

Zoom: 856 5129 9515

Kod dostępu: Biblia